

Nr 49.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1926 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om flyttningersättning åt flaggunderofficeren O. J. Lindh. (1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *B. F:son Holmgren* väckt motion, nr 5, har hemställts, att riksdagen ville besluta, att till flaggunderofficeren *O. J. Lindh* må få utbetalas flyttningersättning för flyttning från Karlskrona till Bofors, att beräknas och utgå enligt bestämmelserna om ersättning för flyttningens kostnad m. m. i kungl. kungörelsen den 31 december 1921 med vissa tillägsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena.

Motionären har till stöd för sin framställning anfört följande:

”Såsom biträde åt marinens kontrollofficer vid Bofors tjänstgör sedan den 1 februari 1924 Karlskrona station tillhörande flaggunderofficeren *O. J. Lindh*.

Lindh, som med anledning av denna sin tjänstgöring vid Bofors måst verkställa flyttning av familj och bohag från Karlskrona till Bofors, hemställde hos marinförvaltningen om ersättning för sina flyttningens kostnader. Marinförvaltningen ansåg sig emellertid icke kunna fatta beslut i ärendet utan underställde detsamma Kungl. Maj:ts prövning. I sin den 17 juli 1925 dagtecknade underdåniga framställning anförde ämbetsverket bland annat följande:

’Under tiden från kommenderingens början till den 1 innevarande juli har *Lindhs* tjänstgöring vid Bofors varit att betrakta såsom tjänstgöring i sammanhängande tidsföljd å annan ort än förlägningsorten, och han har sålunda därunder kommit i åtnjutande av tjänstgöringstraktamente enligt bestämmelserna i 8 kap. av nådiga kungörelsen den 31 december 1921 med vissa tillägsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena, men icke ersättning för flyttningens kostnad. Från och med ingången av innevarande budgetår har emellertid kontrollunderofficerens vid Bofors tjänstgöring fått så till vida ändrad karaktär, som för befattningens innehavare uppförts ett särskilt arvode, upptaget å förteckning över i stat icke uppförda arvoden m. m. Kontrollunderofficerens förlägningsort bör sålunda numera i enlighet med bestämmelsen i 1 kap. 3 § 2 mom. av ovannämnda nådiga kungörelse anses vara Bofors, i följd varav traktamentsersättning ej längre skall till honom under tjänstgöringen därstädes utgå.

Hade flaggunderofficeren *Lindh* nu tillträtt befattningen och verkställt flyttning från Karlskrona till Bofors, hade han utan vidare varit berättigad till

ersättning för flyttningkostnaden enligt bestämmelserna i 9 kap. av förut åberopade nådiga kungörelse.

Den omständigheten att flyttningen skett vid en tidpunkt, då den ordinarie förläggningssorten fortfarande var Karlskrona, har utgjort hinder för marinförvaltningen att lämna bifall till Lindhs inkomna framställning.

Men då marinförvaltningen finner billighetsskäl tala för att Lindh, med hänsyn till numera inträdda ändrade förhållande i avseende å förläggningssort, beredes ersättning för sin flyttningkostnad, får ämbetsverket i underdånighet hemställa, det täckes Eders Kungl. Maj:t medgiva, att till Lindh får utbetalas flyttningersättning för angivna flyttning från Karlskrona till Bofors, att beräknas och utgå enligt bestämmelserna om ersättning för flyttningkostnad m. m. i förut åberopade nådiga kungörelse den 31 december 1921 med vissa tilläggsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena samt bestridas av sjöförsvarets anslag till flyttningersättning.

Kungl. Maj:t lämnade emellertid marinförvaltningens framställning utan bifall.

Såsom av det ovan anförda framgår, har flyttningersättning icke kunnat beredas Lindh på den grund, att han företagit sin flyttning vid en tidpunkt, då den ordinarie förläggningssorten fortfarande var Karlskrona.

Tungt vägande billighetsskäl synas mig tala för att Lindh beredes ersättning för sina flyttningkostnader, vilka skolat av staten gäldas, därest flyttningen skett vid tiden för ändrad förläggningssort, d. v. s. omkring den 1 juli 1925."

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet har inhämtat, att Lindh under tiden $\frac{1}{2}$ 1924— $\frac{3}{6}$ 1925, då han varit kommenderad till tjänstgöring vid Bofors men fortfarande haft Karlskrona till förläggningssort, uppburit tjänstgöringstraktamente med sammanlagt omkring 2,400 kronor. Denna ersättning har till Lindh utgått med hänsyn till att han icke varit skyldig företaga flyttning från Karlskrona till Bofors. Då han emellertid i själva verket tidigare än han därtill varit pliktig verkställt sådan flyttning, har detta tydligen skett på grund av de ekonomiska fördelar, detta för honom medfört. Med hänsyn härtill och då flyttningersättning enligt 9 kap. 1 § av kungl. kungörelsen den 31 december 1921 (nr 831) endast utgår för den händelse vederbörande på grund av förändrad förläggningssort nödgats företaga flyttning från en ort till en annan, anser utskottet icke tillräckliga skäl föreligga för att tillstyrka riksdagen att i denna fråga intaga annan ståndpunkt än Kungl. Maj:t.

Utskottet, som alltså får avstyrka den väckta motionen, hemställer,

att herr Holmgrens förevarande motion (II:5) icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 mars 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 48.